

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/89/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8511203586
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8511203586.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu Q. Z., nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX, právne zást. JUDr. Františkom Komkom, advokátom AK, Hlavná 27, Prešov proti žalovanému LUHERT, s.r.o., Obrancov mieru 521/20, Stará Ľubovňa, IČO: 36 486 141, právne zast. JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom AK, Garbiarska 20, Stará Ľubovňa v konaní o zaplatenie 3 833, 94 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2 136,28 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 8.2.2012 do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 188,56 eur, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku vo výške 41,86 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 146,40 na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Františka Komku v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným súdu 20.7.2011 a domáhal proti žalovanému najskôr zaplatenia sumy 2 702,50 eur z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 18.2.2009 si objednal u žalovaného zhotovenie a montáž 10 eurookien, 1 balkónových dverí a 9 vnútorných parapetných dosák za cenu 25 000 zlotých, t.j. za 6 250 eur, pričom I a zaplatil zálohu 7 790 zlotých, t.j. 1 947,50 eur. Cena bola dohodnutá v poľskej mene, pretože žalovaný obstaral plnenie z Poľska. V doplnenom podaní uviedol, že žalovaný zákazku splnil až 4.2.2011 a na základe toho mu predložil dodací list a faktúru, ktoré prevzal dňa 10.3.2011. Žalovaný v uvedených dokladoch vyúčtoval dodávku 10 eurookien v cene 5 440 eur, 9 vnútorných drevených parapetných dosiek v cene 287,99 eur, jedny dubové vchodové dvere v cene 770 eur, 9 vonkajších parapetných dosiek v cene 180,68 eur a jedny interiérové dvere v cene 240 eur. Za montáž účtoval 884,98 eur. Dňa 5.2.2011 zaplatil žalovanému do pokladne v hotovosti sumu 7 005 eur (v aktuálnom kurzovom prepočte 28 020 zlotých). Za realizáciu objednávky teda uhradil žalovanému 35 810 zlotých, čo je v prepočte 2 702,50 eur. Rozdiel oproti v objednávke dohodnutej cene 25 000 zlotých teda činí 10 810 zlotých, t.j. 2 702,50 eur. Oproti objednávke boli navyše účtované vchodové dubové dvere, vonkajšie parapety a dubové interiérové dvere. Balkónové dvere, ktoré si objednal, do faktúry neboli zahrnuté. Vo faktúre nie je ani zápočet, resp. odpočet už zaplatenej zálohy. Navyše mu nebolo dodaných 10, ale len 9 eurookien a 9 vnútorných parapetných dosiek. Práce však boli vykonané tak nekvalitne, že ich musel listom zo dňa 8.2.2011 reklamovať. Po komunikácii so žalovaným sa tento napokon zaviazal k odstráneniu väd a prepracovaniu spornej faktúry. Dňa 10.5.2011 prevzal prepracovanú faktúru č. 110017, ktorá však bola opätovne v rozpore s objednávkou a v nej bolo fakturovaných 9 eurookien, balkónové dubové dvere a vnútorné drevené

parapety, ale aj neobjednané vchodové dvere, vonkajšie parapety, interiérové sosnové dvere a montáž. Keďže žalovanému preukázateľne zaplatil 8 952,50 eur, rozdiel oproti objednávke je teda v sume 2 702,50 eur, na zaplatenie ktorej žiadal zaviazať žalovaného.

Žalovaný vo vyjadrení k návrhu doručenom súdu uviedol, že v predloženej objednávke nie sú uvedené vchodové dubové dvere 90 x 200, vonkajšie parapety a interiérové dvere 80 x 200, ktoré boli žalobcovi dodané a namontované, a to z dôvodu, že tieto si žalobca objednal ústne za cenu dohodnutú v predloženej faktúre. Vchodové a interiérové dvere a vonkajšie parapety boli žalobcovi namontované za jeho prítomnosti cca v mesiaci august 2009, odkedy ich užíva. Keďže si odporca objednal ďalší tovar a práce, preto mu po dohode odporca zvýšil cenu za montáž na sumu 884,98 eur. Tiež uviedol, že žalobca mu neuhradil 8 952,50 eur, ale iba 7 005 eur. Žalovaný teda eviduje voči žalobcovi pohľadávku vo výške 798,65 eur, a to za okná a dvere vo výške 618 eur a za vonkajšie parapety vo výške 180,65 eur. Žalovaný má voči žalobcovi pohľadávku vo výške 798,65 eur, na zaplatenie ktorej ho vyzval do 25.3.2011 predžalobnou upomienkou. Keďže pohľadávka žalovaného je nižšia, ako pohľadávka uplatnená žalobcom v tomto konaní, nevzniesol vzájomný návrh.

Súd poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach a vo veci nariadil pojednávanie.

Súd po výsluchu žalobcu, žalovaného a jeho právneho zástupcu a po vykonaní dokazovania návrh zamietol a priznal trovy konania žalovanému rozsudkom č.k. 5C/89/2011-55 zo dňa 9.5.2012 z dôvodu, že žalobca nepreukázal, aby u žalovaného došlo ku bezdôvodnému obohateniu tým, že žalovanému uhradil vyššiu cenu za dielo, ako bolo dohodnuté v súvislosti s prepočtom na základe konverzného kurzu poľského zlotého na eura, pričom žalobca nevedel uviesť, k akému dňu prepočítaval kurz zlotého k euru, nevedel špecifikovať, ako dospel ku žalovanej sume a tiež nepreukázal, aby celú sumu uhradil žalovanému v eurách.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie pr. zástupca žalovaného, v ktorom špecifikoval výpočet žalovanej sume v prepočte na kurz poľského zlotého a tvrdil, že žalovaný nedodal žalobcovi vchodové dvere, interiérové dvere a balkónové dvere, ako aj niektoré okná. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 17Co/117/2012-84 zo dňa 4.10.2012 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie a uložil súdu prvého stupňa, aby zistil, čoho sa žalobca v žalobnom petite domáha, či uplatňuje aj príslušenstvo zo žalovanej sumy alebo nie a aby súd vyhodnotil tvrdenie žalovaného vo vzťahu ku ústnej objednávke na interiérové a exteriérové dvere a vo vzťahu ku vonkajším parapetám buď ako obranu, kompenzačnú námietku alebo ako vzájomný návrh a tiež aby sa vysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu.

Po vrátení veci na ďalšie konanie žalobca na výzvu súdu spresnil a rozšíril petit žalobného návrhu o ďalšiu sumu - 1 131,44 eur a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu sumu 3 833,94 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 6.2.2011 do zaplatenia. Tvrdil, že dňa 18.2.2009 zaplatil žalovanému 1 947,50 eur a 5.2.2011 sumu 7 055 eur, teda mu spolu zaplatil 8952,50 eur, pričom za zhotovené okná, balkónové dvere a osadenie parapetných dosiek mu mal vyplatiť sumu 5 118,56 eur, čo zodpovedá fixnej cene 25 000 zlotých. Predložil súdu kurzový lístok ECB poľského zlotého ku euru, podľa ktorého ku 21.8.2009 bol kurz za 1 euro - 4,107 poľský zlotý a ku 4.2.2011 bol kurz za 1 euro - 3,9008 poľský zlotý. Žiadal pripustiť zmenu návrhu, a to aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu sumu 3 513,90 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 6.2.2011 do zaplatenia. K tejto sume dospel tak, že žalobca uhradil žalovanému dňa 18.2.2009 sumu 7 790 zlotých pri kurze 4,7865 zlotých k euru je to suma 1 627,49 eur. K tejto sume pripočítal uhradenú sumu 7 005 eur, čo je spolu 8 632,49 eur. Dohodnutú cenu za zhotovenie zákazky 24 500 zlotých prepočítal podľa kurzu zlotého 4,7865 k euru ku 18.2.2009, kedy došlo k objednávke, čo je suma 5 118,56 eur. Od sumy 8 632,49 eur odpočítal sumu 5 118,56 eur, čo je suma 3 513,90 eur, ktorú žiadal uhradiť s 9 % ročným úrokom z omeškania od 6.2.2011 do zaplatenia. Faktúra vystavená žalovaným bola splatná síce 18.2.2011, ale žalobca uhradil sumu 7 005 eur dňa 5.2.2011, teda od nasledujúceho dňa žiadal priznať úrok z omeškania. Súd pripustil navrhovanú zmenu návrhu podľa § 95 ods. 1 O.s.p. na pojednávaní za prítomnosti účastníkov konania.

Žalobca na pojednávaní uviedol, že najskôr dňa 18.2.2009 si u žalovaného objednal výmenu okien na rodinnom dome, dodacia lehota bola 6 až 8 týždňov, v skutočnosti k výmene došlo až 17.8. 2009.

Celková cena mala byť vyplatená v zlotých, a to vo výške 25 000 zlotých. Oproti pôvodnej objednávke zo dňa 18.2.2009 došlo k dohode o zmene pôvodnej objednávky v tom, že si objednal zhotovenie len 9 okien a 8 vnútorných parapetných dosiek, 1 balkónové dvere za dohodnutú cenu 24 500 zlotých. Trval na tom, že dňa 18.2.2009 uhradil žalovanému zálohu v eurách, ktoré boli prepočítané na zloté vo výške 7 790 zlotých., teda mu ostalo doplatiť 17 210 zlotých. Interiérové dvere si neobjednával, žalovaný mu ich nedodal a nenamontoval. V čase, keď pracovníci poľskej firmy boli u neho zameriavať okná, hovorilo sa aj o vonkajších dubových dverách, chcel tieto dvere objednať a chcel cenovú ponuku na tieto dvere. Dňa 17.8.2009 mu žalovaný doviezol a vymenil 9 ks eurokien, 8 ks vnútorných parapetných dosiek, 1 balkónové dvere, ktorých prevzatie však nepodpísal. Vtedy žalovaný mu doniesol a namontoval aj vonkajšie dubové dvere, za ktoré mu vo faktúre vyúčtoval cenu 770 eur. Tieto vchodové dvere však neboli zhotovené tak, ako chcel, neboli v nich namontované bezpečnostné zámky a okno nebolo zafrézované, ale boli zalištované. Z uvedeného dôvodu sa urobil náskok a objednával ďalšie dvere dňa 4.5.2010, kedy vyplatil žalovanému zálohu 400 eur a tieto dvere mali byť namontované do konca mája 2010. Žalovaný ich doviezol až v novembri 2010, tieto dvere sa nenamontovali. Následne došlo ku zrušeniu tejto zmluvy - týkajúcej sa zhotovenia ďalších vonkajších dverí a žalovaný mu vrátil zálohu 400 eur dňa 11.2.2011. Najskôr uviedol, že po zhotovení a odovzdaní vecí na zákazku a po vykonaní prác vyplatil žalovanému v auguste až septembri 2009 sumu 7 005 eur, neskôr tvrdil, že sumu 3 000 eur uhradil dňa 18.2.2009 a do 5.2.2011, kedy mu žalovaný vystavil príjmový pokladničný doklad, mu zaplatil sumu 7 005 eur. Tento príjmový doklad mu žalovaný vystavil až vtedy, keď bola polícia a išlo do tuhého. Žiadnu sumu neuhradil žalovanému v dolároch. Po prepočte kurzu zaplatil žalovanému viac o 2 702,50 eur, ale nevedel sa vyjadriť, akým konverzným kurzom poľského zlotého ku euru bol urobený prepočet. Vymenené okná, balkónové dvere a parapety reklamoval, o čom predložil reklamáciu. Reklamácia bola čiastočne uznaná, ale táto nie je predmetom tohto konania. Následne žalovaný požadoval od neho zaplatiť ešte sumu 798,65 eur, ale túto mu už nebol ochotný uhradiť. O tom, že žalovanému zaplatil viac, ako mal, sa dozvedel vtedy, keď mu uhradil zvyšnú časť ceny v eurách, t.j. dňa 5.2.2011, a to na základe uverejneného kurzu poľského zlotého ku euru. Poukázal na to, že žalovaný mu nedal fotokópiu objednávky na vonkajšie a interiérové dvere a doklady, ktoré predložil do spisu. Do originálu objednávky žalovaný dopísal objednávku vonkajších parapetných dosiek a montáž, ktorú však žalobca nepodpísal. Uznal, že podpísal prevzatie faktúry na sumu 7 803,65 eur, ale nie prevzatie dodacieho listu. Právny zástupca žalobcu nesúhlasil s vykonaním dôkazov navrhovaných žalovaným, a to s výsluchom pracovníkov poľského dodávateľa z dôvodu, že interiérové dvere žalobca u žalovaného neobjednal a poľský dodávateľ bol v právnom vzťahu so žalovaným a nie so žalobcom.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní trval na vyjadrení k návrhu a na tom, teda že žalobca naviac ešte objednával vchodové a interiérové dvere a vonkajšie parapety a na tom, že žalobca je ešte dlžný žalovanému sumu 798,65 eur. Súhlasil s tým, že došlo k zmene pôvodnej objednávky a predmetom zákazy bolo po zmene zhotovenie 9 ks eurokien, 8 ks vonkajších parapiet, balkónové dvere a celková cena bola dohodnutá na sumu 24 500 zlotých. Okolo 30.6.2009 bolo do pôvodnej objednávky dopísané ešte - 1 vchodové dvere za cenu 2 900 zlotých a 1 interiérové dvere za cenu 900 zlotých a žalobca mu mal doplatiť 22 610 zlotých. Žalovaný vystavil žalobcovi faktúru dňa 3.1.2011 na sumu uvedenú žalobcom. Oznamoval súdu, že za exteriérové dvere, interiérové dvere a vonkajšie parapety si žalovaný uplatňuje v konaní sumu 798,65 eur ako obranu. Namietal premlčanie sumy 7 790 zlotých uplatňovanej žalobcom, keďže ju uhradil žalobca žalovanému 18.2.2009 a dvojročná premlčacia lehota uplynula dňa 18.2.2011, pričom žalobu podal na súd až dňa 20.7.2011. Tiež uviedol, že pôvodná faktúra vystavená žalovaným na základe záznamu z 12.4.2011 bola prepracovaná a túto prevzala vtedajšia právna zástupkyňa žalobcu JUDr. Komanová dňa 28.4.2011 spolu s dodacím listom.

Konateľ žalovaného na pojednávaní nesúhlasil so žalobou, navrhol, aby ju súd zamietol. Uviedol, že najskôr bola urobená objednávka, kde si žalovaný objednal okná plus vnútorné parapetné dosky, išlo celkom o 10 okien, 1 balkónové dvere a 10 ks vnútorných parapetných dosiek, a to za sumu 25 000 zlotých s tým, že robil sprostredkovateľa, okná objednával v Poľsku, kde ich vyrobili. Žalovaný telefonicky o pár dní mu oznámil, že nechce okno 60x60, preto jedno okno a jeden parapet bol odpočítaný, robila sa zmena cenovej ponuky a výsledná cena bola 24 500 zlotých. Vtedy mu žalovaný zaplatil 30 % zálohu 7 790 zlotých a zákazka mala byť hotová asi do 30.6.2009. Tiež bolo doplnené, že cena montáže bude 1 000 zlotých a vnútorné parapety 1 100 zlotých. Asi po 2 týždňoch žalobca prišiel za žalovaným s tým, že chce ešte interiérové dvere na pôjd, keďže mu tam fúka a vonkajšie vchodové dvere. Potom, čo sa vyjadril poľský dodávateľ, bola urobená žalobcovi cenová ponuka na vchodové dvere vo výške 2 900

zlotých, t.j. 770 eur a na interiérové dvere vo výške 900 zlotých, t.j. 240 eur, čo bolo dopísané do pôvodnej objednávky zo dňa 18.2.2009. Žalobca s tým súhlasil a na základe toho žalovaný vymenil a dodal žalovanému 9 ks okien, vnútorné parapety, balkónové dvere a dodal a namontoval mu aj 1 interiérové dvere a 1 vchodové dvere dňa 17.8.2009 a žalobca mu uhradil dňa 21.8.2009 sumu 3 000 eur a tiež vtedy bolo prepočítané, že žalobca mu má uhradiť ešte sumu 2 967 eur. Tvrdil, že dňa 27.2.2010 mu žalobca uhradil 3 500 dolárov a následne v ten istý deň žalobcovi bol písomne vyčíslený nedoplatok, ktorý mu má ešte uhradiť celkom vo výške 795,65 eur, z toho za dvere a okná vo výške 618 eur a za vonkajšie parapety 180,65 eur. Tento nedoplatok žalobca akceptoval aj tým, že ho podpísal. Najskôr trval na tom, že žalobca si objednal aj vonkajšie parapety, po predložení faktúry a úhrade týchto parapetných dosiek poľskému dodávateľovi, netrval na svojej obrane pokiaľ ide o pohľadávku voči žalobcovi za vonkajšie parapety vo výške 180,65 eur a na základe toho mala byť žalobcovi fakturovaná nižšia suma o 180,68 eur, a to 7 622,97 eur. Najskôr tvrdil, že žalobca mu uhradil dňa 18.2.2009 zálohu 7 790 zlotých a okrem toho mu uhradil ešte sumu 3 000 eur a 3 500 dolárov s tým, že mu vystavil pokladničný doklad na sumu 7 005 eur. Neskôr tvrdil, že v sume 7 005 eur je zahrnutá aj záloha 7 790 zlotých, ktorú uhradil mu žalobcu dňa 18.2.2009. Poukázal na to, že k faktúre na sumu 7 803,65 eur vystavil aj dodací list, žalobca prevzal aj faktúru aj dodací list, v ktorom sú uvedené 9 eurookná, 8 parapetných dosiek, 1 balkónové dvere, 1 interiérové dvere a vonkajšie parapety a montáž. Na okolnosti namontovania vchodových aj interiérových dverí navrhol vypočítať svedka - pracovníka poľského dodávateľa, ktorého však nevedel uviesť meno. Tiež uviedol, že dňa 12.4.2011 sa účastníci zišli za účelom vybavenia reklamácie. Zo stretnutia bol vyhotovený aj záznam, kde bolo dohodnuté, že ak reklamácia bude vybavená, žalovaný nebude mať ďalšie požiadavky na žalobcu a žalobca nebude mať ďalšie požiadavky na žalovaného. Reklamácia bola vybavená, reklamačný list žalobca podpísal. Potvrdil, že žalobca si objednal u neho zhotovenie ďalších vchodových dverí, ale z dôvodu, že poľský zhotoviteľ mal infarkt, tieto dvere neboli zhotovené a dodané žalobcovi a došlo ku zrušeniu tejto objednávky. Celkovú faktúru za zhotovené veci mal vystaviť poľský zhotoviteľ a predložil žalovanému, ale keďže žalobca nezaplatil poľskému dodávateľovi všetko, čo bolo potrebné a aj vzhľadom na infarkt poľského dodávateľa, faktúru následne vystavil on. V účtovníctve sa táto faktúra zaevidovala a cena sa prepočítavala kurzom zlotého k tomu dňu, ako bola vystavená faktúra. Ďalej uviedol, že sumy, ktoré zaplatil postupne žalobca jemu, uhradil poľskému dodávateľovi, aby dokončil objednanú zákazku. Nevedel presne uviesť kedy presne žalobca uhradil jednotlivé sumy a v akej výške, ale sumu 3 000 eur uhradil 21.8.2009 a dňa 27.2.2010 mu zaplatil 3 500 dolárov a ďalšiu sumu mu zaplatil dňa 19.1.2011. Dňa 5.2.2011 žalovaný vystavil žalobcovi príjmový pokladničný doklad, v ktorom uviedol, že mu uhradil v prepočte na eurá 7 005 eur. Príjmový doklad teda bol vystavený vtedy, keď bola vystavená aj faktúra. Žalobca mu neuhradil viac, ako bolo dohodnuté. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu trovy konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, vyjadreniami právnych zástupcov žalobcu a žalovaného, listinnými dôkazmi doloženými do spisu, najmä fotokópiou objednávky zo dňa 18.2.2009 a dopisovanou objednávkou z tohto dátumu, pôvodnou aj prepracovanou faktúrou č. 110017, dodacím listom k faktúre, reklamáciou zo dňa 8.2.2011, stanoviskom k reklamáci, záznamom z osobného jednanie zo dňa 11.4.2011, reklamačným listom, príjmovým pokladničným dokladom na sumu 7 005 eur zo dňa 5.2.2011, fotokópiou záznamu zo dňa 27.2.2010, odvolaním pr. zástupcu žalobcu proti I. stupňovému rozsudku, nákresem dverí, výpisom z účtu zo dňa 21.8.2009, fotokópiou faktúry Firmy Marpol S.C. Nowy Sacz, fotokópiou faktúry z 18.2.2009 firmy Stolarka Budowlana Mariusz Wojtowicz, Nowy SAcz, objednávkou z 21.8.2009 na vonkajšie parapety, zrušujúcim uznesením KS Prešov, kurzovými lístkami ECB, a zistil tento skutkový stav:

Dňa 18.2.2009 si žalobca objednal u žalovaného zhotovenie veci na zákazku - zhotovenie a montáž 10 eurookien, 1 balkónových dverí a 9 vnútorných parapetných dosiek za cenu 25 000 zlotých. Cena bola dohodnutá v poľskej mene, pretože žalovaný mal obstarat' zhotovenie zákazky cez dodávateľa z Poľska. Medzi účastníkmi teda nebolo sporné, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo - zhotovení vecí na zákazku, o čom svedčí uvedená objednávka. Uvedené veci mali byť zhotovené a namontované do 6-8 týždňov od 18.2.2009. Následne v priebehu 2-3 dní došlo medzi účastníkmi zmluvy k dohode o zmene tejto zákazky tak, že o 1 okno a o 1 vnútornú parapetnú dosku malo byť zhotovené menej, teda predmetom zákazky bolo zhotovenie 9 eurookien, 8 parapetných dosiek, 1 balkónové dvere za dohodnutú cenu 24 500 zlotých. Dňa 18.2.2009 žalobca zaplatil žalovanému 7 790 zlotých, t.j. 30 % z dohodnutej ceny diela. Žalovaný mal zhotovenie zákazky zabezpečiť cez poľského zhotoviteľa Stolarka Budowlana Mariusz Wojtowicz, Nowy Sacz, ktorému zaplatil zálohu 7 790 zlotých. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že veci

boli zhotovené a namontované, a to 9 eurookien, 8 vnútorných parapetných dosiek a 1 balkónové dvere dňa 17.8.2009. Medzi účastníkmi konania bolo sporné, či došlo k uzavretiu ďalšej zmluvy o dielo - zhotovenia veci na zákazku a k montáži - 1 vchodových dverí a 1 interiérových dverí a k dodávke a montáži vonkajších parapetných dosiek. Žalovaný tvrdil, že žalobca si u neho objednal a pracovníci poľského dodávateľa mu dňa 17.8.2009, t.j. vtedy, keď mu boli odovzdané a namontované eurokná, vnútorné parapetné dosky a balkónové dvere, dodali a namontovali aj 1 vchodové dubové dvere za dohodnutú cenu 2 900 zlotých, t.j. 770 eur, 1 interiérové dvere na pôjd za dohodnutú cenu 900 zlotých, t.j. 240 eur, ktoré odvtedy užíva. Tiež mu vtedy dodali a namontovali vonkajšie parapety za cenu 180,65 eur. Predložil súdu dôkaz o tom, že do pôvodnej objednávky bolo dopísaná nielen zmenu objednávky - 9 eurookien, 8 parapetných dosiek, 1 balkónové dvere za cenu 24 500 zlotých, ale tiež do tejto objednávky boli dopísané - 1 interiérové dvere za 900 zlotých, 1 vchodové dvere za 2 900 zlotých - okolo 30.6.2009 a tiež je dopísané - doplatiť 2 262 zlotých, s tým, že to podpísal žalovaný aj žalobca (č.l. 118). Žalobca tvrdil, že doplnenie tejto objednávky - pokiaľ ide o vchodové dvere a interiérové dvere nepodpísal a medzi ním a žalovaným nedošlo ku uzavretiu ďalšej zmluvy o dielo, u žalovaného si neobjednal a tento mu ani nedodal a nenamontoval 1 interiérové dvere a tiež mu nedodal vonkajšie parapety. Aj žalobca tvrdil, že si priamo neobjednal u žalovaného zhotovenie vchodových dverí, ale uznal, že sa o tom hovorilo, keď pracovníci žalovaného merali okná v jeho rodinnom dome a vchodové dvere mu namontovali vtedy, keď mu boli namontované eurokná a parapetné dosky, t.j. 17.8.2009 a odvtedy ich užíva. Tieto vchodové dvere neboli urobené tak, ako to chcel, na vchodových dverách neboli namontované bezpečnostné zámky a sklo nebolo zafrézované. V dôsledku toho objednal zhotovenie ďalších dverí, ktoré mali byť zhotovené podľa vyhotoveného nákresu, žalovanému uhradil aj zálohu 400 eur, ale tieto dvere mu prišli montovať až v novembri 2009 a následne došlo k dohode o zrušení tejto objednávky a žalovaný mu vrátil zálohu 400 eur. Po predložení faktúry žalobcom od poľskej firmy Marpol S.C. Nowy Sacz, od ktorej zakúpil vonkajšie parapetné dosky a dôkazu o úhrade tejto faktúry, žalovaný upustil od svojej obrany, že žalobca mu mal uhradiť sumu 180,65 eur za vonkajšie parapetné dosky a ich montáž. Súd je toho názoru, že žalovaným predloženú a doplňovanú objednávku zo dňa 18.2.2009, do ktorej žalovaný dopísal objednanie a zhotovenie ďalších vecí pre žalobcu - a to 1 interiérové dvere a 1 vchodové dvere, bez toho, aby výslovne žalobca takto doplnenú objednávku podpísal a bez toho, aby žalobca v konaní uznal, že došlo k uzavretiu aj tejto ďalšej zmluvy o zhotovení vecí zákazky, nie je možné považovať za uzavretie ďalšej zmluvy o zhotovení zákazky. Ako je uvedené vyššie, žalobca poprel, aby podpísal dodatočne dopísaná objednávku na zhotovenie týchto vecí, ale tiež poprel, aby podpísal aj ďalší záznam predložený žalovaným zo dňa 27.2.2010 o výške nedoplatku žalovanému 798,65, z toho 618 eur za dvere a 180,65 eur za vonkajšie parapetné dosky. Keďže v prejednávacom prípade nešlo o zhotovenie diela na počkanie, zhotoviteľ bol povinný vydať žalobcovi ako objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky, ktoré malo obsahovať predmet diela, jeho rozsah, akosť, cenu za prevedenie diela a dobu jeho zhotovenia (§ 632 Obč. zákona). Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nemal dopisovať do pôvodnej objednávky ďalšie objednanie zhotovenia vecí na zákazku, ale mal žalobcovi vydať nové potvrdenie o uzatvorení zmluvy o zhotovení vecí na zákazku, v ktorom by bolo jednoznačne uvedené, čo malo byť predmetom zhotovenia zákazky (koľko kusov a aké dvere, za akú cenu, v akej kvalite a dokedy mali byť zhotovené a dodané žalobcovi). Keďže tieto údaje dopísal do pôvodnej objednávky sám žalovaný, nie je zrejmé, kedy a či vôbec došlo k uzavretiu ďalšej zmluvy o zhotovení vecí na zákazku, resp. k zmene pôvodnej zmluvy, čo bolo jej predmetom, aký bol rozsah, aká bola dohodnutá cena, teda v zmysle ustanovení Obč. zákonníka nedošlo k dohode o podstatných náležitostiach zmluvy o zhotovení vecí na zákazku. Súd ešte dodáva, že by bolo nevhodné vykonávať prípadný dôkaz o tom, či skutočne predložené písomné doklady žalobca podpísal alebo nie, keďže z písomných listinných dôkazov nie je jednoznačne preukázané, že došlo medzi účastníkmi konania k dohode o podstatných náležitostiach zmluvy o dielo - zhotovení vecí na zákazku, čo bolo predmetom zhotovenia vecí na zákazku, dokedy mala byť zákazka zhotovená a aká bola cena. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení, že medzi ním a žalobcom došlo k uzavretiu zmluvy o zhotovení a dodávke interiérových dverí navrhol vypočuť svedka - pracovníka poľského dodávateľa, ale nevedel uviesť meno svedka a tiež na to, že predmetom tohto konania nie je zaplatenie ceny za dodané interiérové dvere zhotovené na zákazku, keďže žalovaný si v tomto konaní neuplatňoval zaplatenie ceny za tieto dvere, ale skutočnosť, že žalobca má voči nemu pohľadávku z dôvodu neuhradenia ceny za tieto dvere, v konaní použil ako obranu v spore a nepoužil to ani ako kompenzačnú námietku, súd považoval vykonanie takého dôkazu pre rozhodnutie vo veci za nadbytočné. Súd však s prihliadnutím na vyjadrenie a stanovisko žalobcu, že vchodové dvere mu žalovaný dodal a namontoval a od 21.8.2009 ich užíva, teda sa stal ich vlastníkom, hoci podľa jeho tvrdenia neboli zhotovené celkom podľa jeho požiadaviek, je toho názoru, že ohľadom zhotovenia vonkajších dubových dverí došlo medzi žalovaným a žalobcom k uzavretiu zmluvy o dielo - o zhotovení

vecí na zákazku a podľa názoru súdu bola uvedená aj cena týchto dverí vo výške 2 900 zlotých, resp. 770 eur včítane DPH tak, ako je uvedená vo faktúre vystavenej žalovaným. Podľa názoru súdu je možné túto cenu za zhotovenie vonkajších dubových dverí považovať aj za cenu primeranú a s poukazom na dohodnutú cenu pri ďalšej objednávke vchodových dverí žalobcu (uvedená vyššie). Na doplnenie k záznamu zo dňa 27.2.2010 predloženému žalovaným, podľa ktorého žalobca mu je dlžný sumu 798,65 eur (618 eur za dvere a okná a 180,65 eur za vonkajšie parapety), súd dodáva, že žalovaný si mohol uplatniť zaplatenie tejto pohľadávky voči žalobcovi na súde v 3 ročnej premlčacej lehote, čo však neurobil.

Žalovanému vzniklo právo na zaplatenie, resp. dopltenie ceny diela žalobcom riadnym vykonaním diela, riadnym vykonaním zhotovenia vecí na zákazku.

Z predložených dôkazov vyplýva, že žalobca veci zhotovené na zákazku u žalovaného reklamoval, a to eurookná a parapetné dosky 8.2.2011, stanovisko k reklamácií mu zaslal žalovaný dňa 10.3.2011, ale reklamácia nie je predmetom tohto konania. Žalovaný vyfakturoval zhotovenie vecí na zákazku a montáž žalobcovi faktúrou č. 110017 zo dňa 4.2.2011, splatnou dňa 18.2.2011, v ktorej mu fakturoval 10 eurookien, 9 parapetných dosiek, 1 vchodové dvere - dub, 9 vonkajších parapetných dosiek, 1 interiérové dvere dub, montáž na celkovú sumu 7 803,65 eur, túto faktúru prevzal žalobca 10.3.2011. Medzi žalobcom a žalovaným prebehlo osobné jednanie ohľadom reklamácie a námietok ku tejto faktúre a následne žalovaný vystavil novú faktúru pod tým istým číslom, kde fakturuje žalobcovi 9 eurookien, 1 balkónové dvere, vnútorné drevené parapety v metroch, vonkajšie parapety tiež v metroch, 1 vchodové dvere dub, 1 interiérové dvere dub a montáž na tú istú celkovú sumu 7 803,65 eur. Túto faktúru prevzal žalobca 10.5.2011.

V prejednávacom prípade medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o dielo - zmluvy o zhotovení vecí na zákazku na základe uvedenej objednávky. Písomne zmluva o dielo nebola uzavretá a keďže zmluva o dielo zakladá záväzkovoprávny vzťah platia pre ňu i všeobecné ustanovenia záväzkového práva podľa Obč. zákona (ďalej len OZ), pokiaľ v ust. § 631 až 656 OZ nie je uvedená iná úprava a pokiaľ účastníci nevyužili zmluvnú voľnosť pri vymedzení svojich práv a povinností, kde to zákon nevyklučuje potrebné. Zmluva o dielo je upravená v ust. § 631 až 656 OZ.

Podľa § 631 OZ Zmluvou o dielo zaväzuje sa objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

Podľa § 633 ods. 1, 2 OZ Zhotoviteľ je povinný dielo vykonať podľa zmluvy, riadne a v dohodnutom čase. Ak je na vykonanie diela ustanovená záväzná technická norma, musí vykonanie zodpovedať tejto norme. Od obsahu zmluvy a povahy diela závisí, či je zhotoviteľ povinný vykonať ho osobne alebo či je oprávnený dať dielo vykonať na svoju zodpovednosť. Dielom sa rozumie výsledok pracovnej činnosti, ktorý má povahu materiálnu, teda má charakter vecí alebo jej zmeny, t.j. zhotovenie vecí na zákazku. Pre dielo je charakteristické, že v dobe uzavretia zmluvy ešte predmet diela neexistuje a má vzniknúť podľa stanovenej objednávky až v budúcnosti. Podstatnými náležitosťami diela je dohoda o predmete diela a poskytnutí ceny za dielo. Medzi vedľajšie ustanovenia zmluvy o dielo patrí najmä dohoda o akosti diela a doba jeho zhotovenia. Pre uzavretie zmluvy o dielo nie je predpísaná zvláštna forma.

Podľa § 634 ods. 2 OZ Ak nie je dohodnuté inak, platí sa cena až po skončení diela. Ak sa však dielo vykonáva po častiach alebo ak vyžaduje vykonanie diela značné náklady, je ten, komu bolo zadané, oprávnený požadovať už počas vykonávania diela od objednávateľa primerané preddavky. Osobitné ustanovenia o zhotovení vecí na zákazku.

Ustanovenie § 644 OZ upravuje Zvláštnu úpravu zhotovenia vecí na zákazku. Podľa tohto ustanovenia Ak ide o zhotovenie vecí na zákazku, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vec zhotovil, a povinnosť zaplatiť zhotoviteľovi cenu za zhotovenie vecí.

Predmetom konania je zaplatenie bezdôvodného obohatenia žalobcovi žalovaným z dôvodu, že žalobca zaplatil žalovanému viac ako mal s prihliadnutím na kurz poľského zlotého na euro.

Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 cit. zákonného ustanovenia bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 458 ods. 1 OZ spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie

Bezdôvodné obohatenie je jedným z právnych dôvodov vzniku záväzku. Záväzkové právne vzťahy môžu vzniknúť nielen zmluvne, ale aj mimozmluvne. Právna úprava bezdôvodného obohatenia poskytuje ochranu majetkovým vzťahom a zabezpečuje, aby sa ten, kto sa úkor iného obohatil, toto obohatenie vydal. Predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je, ak sa plnením dostal majetkový prospech tomu, komu sa plnilo, takže v jeho majetku sa to prejavilo buď zvýšením jeho aktív alebo znížením jeho pasív. Ujma jedného je dôsledkom obohatenia iného. Plnenie musí mať svoj základ v občianskoprávných vzťahoch. Bezdôvodné obohatenie je objektívne vzniknutý stav, kedy bez právom uznaného dôvodu došlo k presunu majetkových hodnôt. Vydanie bezdôvodného obohatenia nie je viazané na zavinenie na strane obohateného ani na jeho protiprávne konania. Právna úprava bezdôvodného obohatenia plní funkciu uhradzovania (reparačnú) a pôsobí aj preventívne a výchovne. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie sa viaže primárne k jeho predmetu, je povinnosťou vydať to, čo bolo získané (in natura), ak to nie je možné, nastupuje finančná náhrada. Z hľadiska rozsahu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je rozhodujúce, aká majetková ujma vznikla inému, ale je rozhodujúci aký majetkový prospech získal, a to v okamihu, kedy prospech získal.

V § 451 ods. 1 OZ je upravená jedna zo základných zásad občianskeho práva - zákaz obohacovať sa na úkor iného.

V § 451 ods. 2 OZ je upravené bezdôvodné obohatenie ako predmet, ktorého sa záväzok bezdôvodného obohatenia týka, teda ako majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu (absolútne i relatívne neplatného) alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. O plnenie bez právneho dôvodu ide, ak právny dôvod na plnenie od začiatku vôbec neexistoval. Podstatné je, že ten, kto plnil, si nebol vedomý toho, že na plnenie nie je povinný alebo že plní tomu, kto nie je oprávnený toto plnenie prijať. K bezdôvodnému obohateniu dochádza v okamihu, kedy obohatený plnenie prijal.

Premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia upravuje § 107 OZ.

Podľa § 107 ods. 1 OZ Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa ods. 3 cit. zákonného ustanovenia Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

V ods. 1 cit. zákonného ustanovenia je upravená subjektívna dvojročná premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V odseku 3 je upravená trojročná objektívna premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ).

Podľa § 100 ods. 1 OZ Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe ustanovenej v tomto zákone. Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník dovoľá premlčania, nemožné premlčané právo veriteľovi priznať.

V prejednávacom prípade žalovanému vzniklo právo na zaplatenie, resp. dopltenie ceny diela žalobcom riadnym vykonaním diela, riadnym vykonaním zhotovenia veci na zákazku.

Súd najskôr ustálil cenu diela v zlotých a v eurách - cenu za zhotovené veci a ich montáž. Cena diela bola po zmene dohodnutá na sumu 24 500 zlotých, čo je pri kurze poľského zlotého 4,7865 na 1 euro ku 18.2.2009 suma 5 118,56 eur. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému zálohu 7 790 zlotých dňa 18.2.2009 na zhotovenie veci na zákazku, čo je pri konverznom kurze poľského zlotého 4,7865 na 1 euro k tomuto dňu je suma 1 627,49 eur. Žalobca mal podľa objednávky a dohodnutej ceny doplatiť žalovanému pri odovzdaní a prevzatí zhotovených vecí na zákazku sumu 16 710 zlotých (24 500 - 7 790), t.j. 3 491,07 eur (5 118,56 - 1 627,49). Súd je toho názoru, že dňa 21.8.2009 uhradil žalobca žalovanému ďalšiu sumu 3 000 eur, čo tvrdil žalovaný. Súd považoval toto tvrdenie žalovanému za pravdivé aj z toho dôvodu, že z výpisu z účtu na meno manželky navrhovateľ v tento deň bola v hotovosti vybratá tá istá suma 3 000 eur a žalobca nepreukázal, aby túto sumu uhradil on alebo jeho manželka inej osobe, resp. na aký iný účel ju použil. Dňa 21.8.2009 bol kurz poľského zlotého 4,168 ku 1 euro, čo je za 3 000 eur v prepočte 12 320,48 zlotých. Súdu bol predložený príjmový doklad zo dňa 5.2.2011 vystavený žalovaným, podľa ktorého žalobca mu vtedy uhradil sumu 7 005 eur.

Z vykonaného dokazovania, a to aj z výpovede žalobcu, aj z výpovede žalovaného vyplýva, že žalobca zaplatil žalovanému celkom sumu 7 005 eur v období do 21.8.2009 do 5.2.2011, preto súd na základe predložených dôkazov uvedených vyššie je toho názoru, že sumu 3 000 eur mu zaplatil dňa 21.8.2009 a zvyšnú sumu do 7 005 eur, t.j. 4 005 eur mu uhradil v období do 5.2.2011, ale keďže nebolo jednoznačne preukázané, kedy presne táto zvyšná časť sumy bola uhradená, súd vychádzal z predloženého príjmového dokladu a ustálil, že táto suma bola uhradená žalovanému 5.2.2011. S poukazom na to, že žalovaný nepreukázal, aby mu žalobca uhradil sumu 3 500 dolárov a ani kedy mu ich uhradil. Žalovaný nepredložil súdu o tom žiaden príjmový doklad, písomné poznámky žalovaného (č.l. 120) o úhrade 3 500 dolárov, súd nepovažoval za vierohodný dôkaz a preto toto tvrdenie žalovaného súd nepovažoval za pravdivé. Na základe uvedeného súd teda ustálil, že žalobca uhradil žalovanému sumu 4 005 eur dňa 5.2.2011 a pri kurze poľského zlotého 3,9008 ku 1 euro k tomuto dňu je to suma 15 622,704 zlotých (4 005 x 3,9008) a celkom ku 5.2.2011 uhradil žalobca žalovanému za zhotovenie vecí na zákazku a prevedené práce celkom sumu 35 733,184 zlotých (7 790+12 320,48+15 622,74) a v eurách uhradil žalovanému celkom sumu 8 632,49 eur (1 627,49 eur + 7 005). Žalovaný tiež nepreukázal, aby v sume 7 005 eur uvedenej v príjmovom doklade zo dňa 5.2.2011 bola započítaná aj 7 790 zlotých uhradená žalobcom. Podľa názoru súdu išlo o účelové tvrdenie žalovaného, keďže v príjmovom pokladničnom doklade z 5.2.2011 to neuviedol. Ak by jeho tvrdenie malo byť pravdivé, potom mal v tomto pokladničnom doklade uviesť, že suma 7 005 eur je prijatá včítane zaplatenej zálohy dňa 18.2.2009 vo výške 7 790 zlotých, resp. v akej prepočítanej výške 7 790 zlotých na eurá, t.j. že bola odpočítaná záloha a v akej výške, resp. že táto suma 7 005 eur predstavuje aj prijatú zálohu dňa 18.2.2009 a v akej výške. Jeho tvrdenie je v rozpore s objednávkou zo dňa 18.2.2009, v ktorej je jednoznačne uvedené, že žalobca zaplatil 30 % zálohu, t.j. 7 790 zlotých. V konaní bolo preukázané, že táto suma 7 790 zlotých bola zúčtovaná na základe faktúry VAT poľskou firmou Stolarka Budowlana Mariusz Wojtowicz, Nowy Sacz v prospech Q. Z. dňa 18.2.2009 (č.l. 119). Na základe uvedeného súd je toho názoru, že žalobca uhradil žalovanému aj 7 790 zlotých, po prepočte na euro 1 627,49 eur a aj 7 005 eur, teda spolu v eurách mu uhradili sumu 8 632,49 eur.

Žalobca teda uhradil žalovanému celkom sumu 35 733,184 zlotých a na základe uzavretej zmluvy o zhotovení vecí na zákazku podľa predloženej objednávky mal žalobca uhradiť žalovanému dohodnutú cenu vo výške 24 500 zlotých. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, žalobca uhradil žalovanému ku 5.2.2011 celkom sumu 35 733,184 zlotých - po započítaní 7 790 zlotých a po prepočte kurzu eura na poľsky zlotý 7 005 eur je to suma 27 943,22 zlotých (12 320,48 +15 622,74). Ak súd od tejto sumy 35 733,22 zlotých odpočítal dohodnutú cenu 24 500 zlotých za veci zhotovené na zákazku dostal sumu 11 233,22 zlotých, ktorú uhradil žalobca žalovanému viac, ako mal uhradiť. Od tejto sumy však súd odpočítal ešte cenu 2 900 zlotých za vchodové dvere zhotovené a dodané žalobcovi žalovaným dňa 21.8.2009 a ostala suma 8 333,22 zlotých, ktorú uhradil žalobcovi žalovanému dňa 5.2.2011 viac,

ako mu mal podľa zmluvy uhradiť. Pri konverznom kurze poľského zlotého 3,9008 na euro uvedenom ku 5.2.2011 na internetovej stránke www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> je to suma 2 136,28 eur, ktorú súd zaviazal uhradiť žalovaného žalobcovi ako bezdôvodné obohatenie. Podľa názoru súdu túto sumu prijal žalovaný od žalobcu bez právneho dôvodu a preto je povinný ju vrátiť žalobcovi ako bezdôvodné obohatenie. Ku bezdôvodnému obohateniu u žalovaného na úkor žalobcu došlo dňa 5.2.2011, keď mu zaplatil žalobca podľa zistenia súdu zvyšných 4 005 eur, pričom podľa prepočtu na kurz poľského zlotého mu mal zaplatiť za cenu vecí zhotovených na zákazku a za vykonané práce len sumu 1 868,72 eur.

Súd sa nestotožnil s námietkou premlčania žalovaného ohľadom sumy 7 790 zlotých a s jeho tvrdením, že v tejto výške - 7 790 zlotých, t.j. po prepočte na eurá vo výške 1 627,49 eur, je bezdôvodné obohatenie premlčané, keďže uplynula dvojiročná subjektívna premlčacia lehota v zmysle § 107 ods1 OZ a preto je potrebné žalobu zamietnuť. Súd je toho názoru, že sumu 7 790 zlotých uhradil žalobca žalovanému len ako zálohu z dohodnutej ceny 24 500 zlotých, t.j. 5 118,56 eur a ku doplateniu zvyšnej ceny za veci zhotovené na zákazku - 19 610 zlotých (24 500 - 7 790 = 16 710 + 2 900 = 19 610), a to sumy 3 000 eur (12 320,48 zlotých) došlo dňa 21.8.2009 a ku doplateniu ďalšej sumy vo výške 4 005 eur (15 622,74 zlotých) došlo dňa 5.2.2011, teda až týmto dňom došlo ku bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobcu a až vtedy sa mohol žalobca prvýkrát dozvedieť na základe aktuálneho konverzného kurzu poľského zlotého na euro určeného ECB - zverejneného na stránke www.nbs.sk, v akej výške sa žalovaný na jeho úkor obohatil. Žalobca podal na súd žalobu dňa 20.7.2011, teda v dvojiročnej subjektívnej premlčacej lehote, ktorá začala plynúť dňom, keď sa dozvedel o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Toto právo si mohol uplatniť najneskôr v trojiročnej objektívnej premlčacej lehote, ktorá začala plynúť odo dňa, kedy došlo ku bezdôvodnému obohateniu. Ak je uvedené vyššie k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobcu došlo dňa 5.2.2011, kedy mu žalobca uhradil zvyšnú sumu 4 005 eur. Subjektívna premlčacia lehota uplynula žalobcovi dňa 5.2.2013 a objektívna mu uplynula dňa 5.2.2014. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca si uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia na súde včas, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2 136,28 eur a v prevyšujúcej časti týkajúcej sa zaplata istiny žalobu zamietol.

Žalobca si uplatnil aj 9 % ročný úrok z omeškania zo žalovanej sumy od 6.2.2011 do zaplata.

Splatnosť pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia nie je zákonom stanovená a nebola medzi účastníkmi konania dohodnutá. Za deň splatnosti sa preto považuje deň po tom, čo bol dlžník veriteľom vyzvaný na jeho plnenie (§ 563 OZ).

Žalobca nepreukázal, aby pohľadávka z dôvodu bezdôvodného obohatenia bola splatná dňom 6.2.2011, resp., aby sa týmto dňom dostal žalovaný do omeškania so zaplatením tejto pohľadávky. Aj keď z vykonaného dokazovania vyplýva, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného došlo dňa 5.2.2011 a žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi, ale tento deň nie je možné považovať za deň splatnosti pohľadávky z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Žalovaný nepreukázal, aby vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, t.j. na zaplata žalovanej sumy v zmysle § 563 OZ pred podaním žaloby na súd. Žalovaný sa prvýkrát dozvedel o tom, že má vrátiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie doručením žaloby súdom, t.j. dňa 7.2.2012 a nasledujúci deň po doručení žaloby, t.j. od 8.2.2012 sa žalovaný dostal do omeškania s plnením, t.j. s vydaním bezdôvodného obohatenia žalobcovi. Na základe uvedeného žalovaný má právo od 8.2.2012 požadovať od žalovaného ako dlžníka popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ). Súd priznal žalobcovi v zmysle § 3 ods. 1 vyhl. č. 87/1995 Z.z. účinne ku prvému dňu omeškania zákonný 9 % ročný úrok z omeškania (1 % základná úroková sadzba ECB platná ku prvému dňu omeškania + 8 percentuálnych bodov) od 8.2.2012 do zaplata a v prevyšujúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania (za obdobie od 6.2.2011 do 7.2.2012) žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech, súd skúmal pomer úspechu a neúspechu v konaní.

Predmetom konania (po zmene žaloby) bolo zaplatenie sumy 3 513,90 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 6.2.2011 do zaplatenia. Súd však vyhovel žalobe iba v časti istiny vo výške 2 136,28 eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 136,28 od 8.2.2012 do zaplatenia. Pre percentuálne vyhodnotenie pomernosti úspechu a neúspechu vypočítal súd k momentu vyhlásenia rozhodnutia aj uplatnené príslušenstvo. Žalobca bol teda úspešný v rozsahu 56,46 % a žalovaný v rozsahu 43,54 % (žalovaná istina 3 513,90 eur + úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3 513,90 eur od 6.2.2011 do 14.1.2014 kapitalizovaný vo výške 930,55 eur, t.j. spolu 4 444,45 eur, žalobca bol úspešný v istine 2 136,28 eur + úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 136,28 eur od 8.2.2012 do 14.1.2014 kapitalizovaný vo výške 372,41 eur, t.j. úspech celkovo v časti 2 508,69 eur). Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu 56,46 % ku 43,54 % úspechu žalovaného, patrí žalobcovi náhrada trov konania vo výške 12,92 % z celkom nárokovateľných trov konania a preto mu priznal náhradu trov konania vo výške 188,26 eur, z toho súdny poplatok vo výške 41,86 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 146,40 eur.

Žalobca si uplatnil trovy konania vo výške 1 486,04 eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 324 eur a z trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 1 162,04 eur, ktoré špecifikoval ako odmenu za poskytnuté právne služby v celkovej výške 639,03 eur za 7 úkonov právnej služby, náhradu hotových výdavkov v celkovej výške 62,58 eur, náhradu za stratu času vo výške 185,26 eur, cestovné náhrady vo výške 101,40 eur a daň z pridanej hodnoty vyčíslenú v sume 177,37 eur.

Po preskúmaní predmetného vyúčtovania trov konania súd dospel k záveru, že žalobca má právo na pomernú náhradu trov konania, ktoré pred krátením v zmysle pomeru úspechu -neúspechu predstavujú sumu 1 457,17 eur a pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 324 eur a z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 1 133,17 eur za 1.) odmenu 7 x 91,29 eur za sedem úkonov právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (16.7.2012 - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013; 16.7.2012 - podanie odvolania - § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013, 15.5.2013 - písomné podanie na súd - § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013, 29.10.2013 - 2 x účasť na pojednávaní od 8.45 hod. do 11.45 hod. - § 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z., 14.1.2014 - 2 x účasť na pojednávaní od 10.45 hod. do 12.45 hod. a od 13.30 hod. - 14.00 hod. - § 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.),

2.) náhrada výdavkov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. - 2 x 7,63 eur k úkonom právnej služby vykonaným v roku 2012, 2 x 7,81 eur k úkonom právnej služby vykonaným v roku 2013 a 1 x 8,04 eur k úkonom právnej služby vykonaným v roku 2014,

3.) cestovné náhrady podľa § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 97,32 eur (29.10.2013 - Prešov - Stará Ľubovňa a späť 140 km x 11,6 l / 100 km x 1,445 eur / l + základná náhrada 140 km x 0,18 eur; 14.1.2014 - Prešov - Stará Ľubovňa a späť 140 km x 11,6 l / 100 km x 1,444 eur + základná náhrada 140 km x 0,18 eur),

4.) náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 185,26 eur (29.10.2013 6 polhodín x 13,01 eur; 14.1.2014 8 polhodín x 13,40 eur),

5.) DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 20 % zo základu pre výpočet vo výške 863,21 eur (639,03 + 38,92 + 185,26) eur, t.j. vo výške 172,64 eur.

Súd nepriznal náhradu výdavkov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 655/2004 Z.z. v žalobcom požadovanej výške 62,58 eur, ale iba vo výške 38,92 eur, nakoľko právny zástupca má nárok iba na náhradu hotových výdavkov v stanovenej výške iba za každý úkon právnej služby, pričom však pri úkonoch vykonaných dňa 29.10.2013 a 14.1.2014, priznaných vždy ako dva úkony účasti na pojednávaní, právnomu zástupcovi ani nemohli vzniknúť nejaké výdavky na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné v súvislosti s týmto konaním, keďže predmetné úkony na seba nadväzovali.

Súd tiež nepriznal právnomu zástupcovi žalobcu cestovné náhrady v požadovanej výške 97,80 eur, ale iba vo výške 97,32 eur, keďže v zmysle § 7 ods. 5 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách cenu pohonnej látky je potrebné preukázať dokladom o kúpe pohonnej látky, z ktorého je zrejmá súvislosť s pracovnou cestou a v prípade, že táto nie je preukázaná dokladom o kúpe, na výpočet sa použije cena

pohonnej látky, ktorá platila v čase nástupu na pracovnú cestu zistená Štatistickým úradom Slovenskej republiky, t.j. ku dňu 29.10.2013 (v 44. týždni roku 2013) platí cena 1,445 eur a ku dňu 14.1.2014 (v 3. týždni roku 2014) cena 1,444 eur za benzín natural 95 oktánový.

Poučenie:

Navrhovateľ môže proti tomuto rozsudku podať odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.